

შოთა ზოიძე

2021 წლის 17 დეკემბერს გარდაიცვალა შოთა ზოიძე – ბსუ ემერიტუსი პროფესორი, ცნობილი პოეტი, პუბლიცისტი, მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე.

შოთა ზოიძე დაიბადა 1941 წლის 2 იანვარს შუახევის რაიონის სოფელ ახალდაბაში. 1967 წელს დაამთავრა ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტი, ხოლო 1977 წელს – მოსკოვის მაქსიმ გორკის სახელობის ლიტერატურის ინსტიტუტის უმაღლესი კურსები.

სხვადასხვა დროს მუშაობდა გამომცემლობა „საბჭოთა აჭარის“ რედაქტორად და გაზეთ „აჭარის“ განყოფილების გამგედ. 1993-1994 წლებში განაგებდა საქართველოს მწერალთა კავშირის აჭარის ორგანიზაციას. დიდი წვლილი მიუძღვის აჭარის ტელევიზიის დაარსებაში, 1991-1993 წლებში უძღვებოდა აჭარის ტელე-რადიო დეპარტამენტს. აქტიურად იყო ჩაბმული დამოუკიდებელი საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში, 1994-1998 წლებში ეკავა აჭარის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის პოსტი. 1998-1999 წლებში ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი დაიცვა საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაციები, რომლებიც ანა კალანდაძის შემოქმედებას მიუძღვნა. 2009 წელს აირჩიეს ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორად, 2016 წლიდან კი იყო ბსუ ემერიტუს-პროფესორი.

შოთა ზოიძე 30-მდე კრებულისა და მონოგრაფიის ავტორია. მისი პირველი წიგნი „სიახლოვე“ 1968 წელს დაი-

სტამბა. გამოცემული აქვს პოეტური კრებულები: „გულის ხმაური“ (1970), „ათასი ზარი“ (1972), „პაემანი წვიმაში“ (1974), „დიდი ქალაქი“ (1977), „ელდორადო“ (1982), „ბათუმის წვიმა“ (რუსულ ენაზე, მოსკოვი, 1979), „დეელი“ (1980), „სიყვარულის გაკვეთილები“ (1984), „სიყვარულის ახსნა“ (1986), „უსანქციო სონეტები“ (1996), „სვეტი ნათლისა“ (2003), „არმაზის მსხვერვა“ (2014); ლიტერატურული და პუბლიცისტური წერილების კრებულები: „მინის მადლი“ (1975), „ჯვარცმული ფიქრი“ (1995); ესეების კრებული „ადამიანი, რომელსაც ღმერთმა აკოცა“ (2003). 1997 წელს გამოაქვეყნა ილია ჭავჭავაძისადმი მიძღვნილი ბიოგრაფიული ნარკვევი „საქართველოს გოლგოთა“. 2000 წელს გამოსცა მონოგრაფია ანა კალანდაძეზე – „ანა დედოფალი“. 2013 წელს დაიბეჭდა მისი „რჩეული ნაწერები“ (2 ტომი). უკანასკნელ წლებში ხშირად ბეჭდავდა პოეტურ ტექსტებსა და ესეებს, რომლებიც, ტრადიციულად, დიდ რეზონანსს იწვევდა მკითხველ საზოგადოებაში.

1995 წელს ნიკო ნიკოლაძის პრემია მიენიჭა წიგნისთვის „ჯვარცმული ფიქრი“, ხოლო 1997 წელს – სახელმწიფო პრემია წიგნისთვის „უსანქციო სონეტები“. მინიჭებული აქვს, ასევე, დავით აღმაშენებლის, ილია ჭავჭავაძის, გიორგი ლეონიძის, გიორგი შარვაშიძის და მემედ აბაშიძის პრემიები. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით. იყო ბათუმის საპატიო მოქალაქე.